HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר רב יצחק בר אבדימי תהיינה כתיב. פירוש יו"ד יתירה דריש דמשמע מתניתין קאי שדרשנו לעיל שכל שאתה מציא ממקום אחר כזה לומר שאפי' הלחם קאי לומר לך מצי למכתב יו"ד דהא שתים שני עשרונים כתיב ופריך ואימא עשרה קפיזי ומצי אמר רבא בעשרונות דבר הכתוב פי' כדדרשי' מה כאן עשרון לחלה ונקוטני' כתב בספר מוגה שלו לא גרסי' קפיזי אמר רבא וה"ג אמר רב יצחק תהיינה עשרה דבר אחד כנגד עשרה קפיזי ו"ש לא כתיב כתוב ויש"ס לא כתיב הכי כלל ' עשרונות דיבר הכתוב וגרסי' אמר רב יצחק בר אבדימי תהיינה כתיב ומה ת"ל [1]על חלות לחם חמץ כנגד חמץ הבא מצה [2]וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש הימנו ודבר אחר הוא וכל הימנו ודבר אחר לא הוי היקש הניחא [3]למאן דאמר לא הוי היקש אלא למ"ד הוי היקש מאי איכא למימר תביאו רבויא היא: **מתני'** המילואים היו באין כמצה שבתודה חלות ורקיקין [4] ורביכה [א]נזירות היתה באה שתי ידות כמצה [5] של תודה חלות ורקיקין ואין בה רבוכה נמצא עשרה קבין [ג] ירושלמית שהן ששה עשרונות ועודיין: **גמ'** מנא ה"מ אמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא דאמר קרא [2] ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד בשלמא חלות חלות רקיק רקיק שמן מאי [ד] נינהו לאו רבוכה מתקיף לה רב אויא אימא אנתא דמשחה אלא כדדרש רב נחמן בר רב חסדא משמיה דרבי טבלא [3] זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו וכי מה למדנו לבניו [ה] ביום המשחו אלא מקיש חינוכו להמשחו מה המשחו רבוכה [ו] אף חינוכו רבוכה אמר רב חסדא [ב]כהן גדול המתקרב לעבודה צריך שתי עשרונות האיפה אחת להמשחו ואחת לחינוכו מר בר [ז] רב אשי אמר שלש ולא פליגי הא דעבד עבודה כשהוא כהן הדיוט הא דלא עבד עבודה כשהוא כהן הדיוט: נזירות היתה באה שתי ידות כמצה שבתודה [ח]: [ב] **תנו רבנן** [ג]שלמיו לרבות שלמי נזיר לעשרת קבין ירושלמיות ולרביעית שמן יכול לכל מה שאמור בענין ת"ל מצות מאי תלמודא אמר רב פפא דבר שנאמר בו מצות לאפוקי רבוכה דלא נאמר בו מצות דבי רבי ישמעאל תנא [ט] מצות כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט חלות ורקיקין אין מידי אחרינא לא: **מתני'**

אמר רב יצחק בר אבדימי תהיינה כתיב אימא עשרה קפיזי אמר רבא בעשרונות דבר הכתוב למדנו עשרה לחמץ עשרה למצה מנין ת"ל [1]על חלות לחם חמץ כנגד חמץ הבא מצה [2]וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש הימנו ודבר אחר הוא וכל הימנו ודבר אחר לא הוי היקש הניחא [3]למאן דאמר לא הוי היקש אלא למ"ד הוי היקש מאי איכא למימר תביאו רבויא היא: **מתני'** המילואים היו באין כמצה שבתודה חלות ורקיקין [4] ורביכה [א]נזירות היתה באה שתי ידות כמצה [5] של תודה חלות ורקיקין ואין בה רבוכה נמצא עשרה קבין [ג] ירושלמית שהן ששה עשרונות ועודיין: **גמ'** מנא ה"מ אמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא דאמר קרא [2] ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד בשלמא חלות חלות רקיק רקיק שמן מאי [ד] נינהו לאו רבוכה מתקיף לה רב אויא אימא אנתא דמשחה אלא כדדרש רב נחמן בר רב חסדא משמיה דרבי טבלא [3] זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו וכי מה למדנו לבניו [ה] ביום המשחו אלא מקיש חינוכו להמשחו מה המשחו רבוכה [ו] אף חינוכו רבוכה אמר רב חסדא [ב]כהן גדול המתקרב לעבודה צריך שתי עשרונות האיפה אחת להמשחו ואחת לחינוכו מר בר [ז] רב אשי אמר שלש ולא פליגי הא דעבד עבודה כשהוא כהן הדיוט הא דלא עבד עבודה כשהוא כהן הדיוט: נזירות היתה באה שתי ידות כמצה שבתודה [ח]: [ב] **תנו רבנן** [ג]שלמיו לרבות שלמי נזיר לעשרת קבין ירושלמיות ולרביעית שמן יכול לכל מה שאמור בענין ת"ל מצות מאי תלמודא אמר רב פפא דבר שנאמר בו מצות לאפוקי רבוכה דלא נאמר בו מצות דבי רבי ישמעאל תנא [ט] מצות כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט חלות ורקיקין אין מידי אחרינא לא: **מתני'**

סביינה. כתרין יודין דמד יו"ד דמיימר מתא לגלמי מודה: **קפיזי.** מלאי קניס: **בעשרונות דבר הכתוב.** דממתי דמיירי בפרשה קמיכתה מן תהיינה ופרשה כתיב (ויקרא כג) שתים שני עשרונים: **וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.** ד] דממך עלמו שבר גמירינן מעשי הלחם עשרון לחלה מן היקיפה ללחם לחם: **חוזר ומלמד בהיקש.** על מלה י' עשרונים (ט) כתתך לכנגד ממך הבא מלה: **קמח טוב.** כלומר מי הוה מלמד התמך על המנה ' עשרונים **מה** שהוא לומד בהיקש מעשי הלחם לא מצית למיפרך מעוס דממך למד מעשי הלחם שעשרון לחלה ומלמד בהיקש למלה שהוא ' עשרונים דהיינו דבר אחר. ע"א גמי שמעתי אימעו ודבר אחר הוא דאי הוה יליף מממך אי מעוס דבר אחר הוא דעלמא מצית למקשויי וכי דבר וכו' השתא דלא יליף אלא לההוא קרנן גופיה ליכא למיפרך הכי: **מאי אי[כא למימר.** וכי דבר הלמד [בהיקש] מוחר ומלמד בהיקש: **תביאו ריבוי הוא.** דלא הוה ט] למכתב תביאו לגבי שתי ידות הלחם מעוס שעמח שעמח למיפרך לעיל והוי כמלן שלמד מנופו דקרא שעשרון לחלה ו) ולא מהיקש ז) (וכי מלמד ממך עלמו ' עשרונות) ולא מצית למיפרך וכי דבר הלמד כו' שהרי לא למד מהיקש אלא מתמך מהיקש אבל מי [י] תודה דלמעיקרא מתא לחם לחם שהי דבר הלמד מהיקש ואיכא למיפרך עליה: **כתני' המילואים.** שהיו בימי משה היו (ג) כו': **שתי ידות כמצה שבתודה.** להיכיו חלות ורקיקין אבל רבוכה לא היתה בגזיר ויכיון דלא היו שם אלא שני מיני חומן מינין נמצאו שני מינין ' קבין ירושלמיות דכיון דג' מינין דמצה שבתודה הוו ט"ו קבין ומחצה קב לכל מין נמצאו ג' מינין הן עשרה קבין: **שהן ששה עשרונות.** ה) דעשרה קבין הן ששה עשרונות [ומשליטין] וג' מינין שהן ג' עשרונות [ומלין] לכל מין דכיון דעשרה עשרון הוו [לג' מינין שבמצה] נמצא לג' ידות הן ששה עשרונות וג' שליש עשרון: **גמ' מה"מ.** דהמילואים' היו בחות חלות ורקיקין ורבוכה יא) היינו חלות כתתן: **לאו היינו רבוכה.** אלמא לחם הוא בהו רבוכה: **אנתא דמשחא.** מתיבת עיסה עבה שטיגנה בשמן. ג"א אנתא דמשחא שמן קרוש עגול כמו לחם והיינו לחם ש"ל. ולא רבוכה ממש: **וכי מה למדנו לבניו מיום משחו.** יב] כלום מיחיין בניו בשביל משיחת אביהן: **מקיש חינוכו להמשחו.** דכתן הדיוט להמשחו יג) ט) (היינו רבוכה) וחינוכו הוא המילואים שלו אלמא המילואים הוי רבוכה דכתן הדיוט יד] מביא [היינו רבוכה] ביום משחו. ביום חינוכו הוא המילואים הוי רבוכה: **המקרב לעבודה.** ממילא למאי אצטרוכי: **אף כהן גדול.** כשביל שנאמתך היום לעבודת כהן [גדול]: **הא דלא עבד עבודה מעולם כשהיה הדיוט.** מביא לחלה אחת לחמץ ואחת למצה ואחת לחינוכו שנאמתך היום לעבודת כהן גדול ואחת למנחת חביתין טו] מביא לחלה אחת לחמץ ואחת למצה ואחת לחינוכו שנאמתך היום לעבודת כהן גדול יוסי אף חינוכו לחלה א